



ПРЕС КЛИПИНГ

19. октобар 2020.



НАСЛОВИ

Рад од куће препознат само кроз уговоре о раду(str.3)

"HOĆETE LI DA IMAMO HISTERIJU MEĐU RADNICIMA" Lagard: Nema popuštanja sa fiskalnim merama, u suprotnom ekonomijama se ne piše dobro(str.4)

Privrednici: Evropsku privredu čekaju mračni dani zbog novog skoka zaraze korona virusom(str.5)

Dve trećine građana „jedva sastavlja kraj s krajem“(str.6)

Рад од куће препознат само кроз уговоре о раду

Стручњаци сматрају да Законом о раду нису довољно прецизно решена питања обезбеђивања средстава за рад и накнаде трошкова за употребу тих средстава, осигурања у случају повреде на раду и трајања радног времена

Право на стални рад од куће могло би од ове јесени да буде законом заштићено у Немачкој. Грчка, Ирска и Шпанија увелико раде на томе, с тим што је Шпанија већ донела одлуке које омогућавају запосленима признавање трошка рада од куће. Сличну намеру имају и у Хрватској, где се однедавно говори како би у закону требало задржати члан о „раду на издвојеном месту рада” и увести нови – рад на даљину, који би предвиђао два модуса: привремени и стални рад. У првом случају радницима би се омогућило да повремено, кад то желе, раде ван фирме, али би сами били одговорни за услове у којима раде. За стални рад на даљину предлаже се да се утврди неопорезива накнада за трошкове које радник има у сопственим просторијама и које би му послодавац плаћао.

У Србији је, истичу представници синдиката, због кризе изазване пандемијом више од 100.000 радника добило могућност да посао обавља од куће, иако у закону таква врста рада није јасно дефинисана у свим сегментима. За многе остаје и нерешено питање признавања и накнаде трошкова у случају трајног рада од куће.

Професор Марио Рељановић, научни сарадник на Институту за упоредно право, сматра да би држава морала детаљније да се позабави нормирањем појединих питања која су засад предвиђена за уређење уговором о раду.

– Код нас нису прецизно законом регулисане тачке које се односе на надзор послодавца и ефикасност радника који ради од куће. Спорно је и питање обезбеђивања средстава за рад. У иностранству је уобичајено да послодавац даје надокнаду запосленом зато што употребљава своју интернет везу и компјутер, а ако то није у могућности, онда треба да му то сам обезбеди. Ту су и недоумице око осигурања радника од повреде на раду, па би требало боље прецизирати шта је повреда на раду ако се рад обавља од куће – набраја Рељановић и подсећа да закон прописује радно време запосленог, али у случају рада од куће, послодавац то схвата олако.

– У пракси се дешава да се бришу разлике између радног и слободног времена запосленог. Послодавац неретко задаје задатке и увече, ноћу шаље поруке или мејлове – истиче Рељановић.

У Асоцијацији слободних и независних синдиката подсећају да Закон о раду (ЗОР) има много мањкавости, па тако и у погледу дефинисања рада од куће. Ранка Савић, председница асоцијације, истиче да због тога закон мора прецизније да регулише такву врсту ангажмана.

– Представници синдиката су неколико пута разговарали о томе с одлазећим министром. Сви су сагласни да, кад на реду буду измене и допуне ЗОР-а, треба боље дефинисати и рад од куће. Рад ван просторија послодавца који се спомиње у закону није исто што и трајни рад од куће.

Радници који сада раде од куће, рецимо, немају решено питање плаћања интернета, канцеларијског материјала, трајања радног времена, прековременог рада... – набраја Ранка Савић.

У Савезу самосталних синдиката Србије су забринути због чињенице да се све масовнији рад од куће препознаје само кроз уговоре о раду, па ће зато тражити од државе да под хитно регулише ове области рада, не чекајући измене и допуне ЗОР-а.

– Поднећемо иницијативу да се тачно дефинише која средства за рад послодавац треба да обезбеди да би радник могао да обавља своје задатке од куће. То је засад апстрактна норма у закону, која није дефинисана у квантитативном смислу. Дотад захтевамо да послодавци својим радницима обезбеде средства за рад или надокнаде трошкове за коришћење тих ресурса, што често није случај у пракси – напомиње Душко Вуковић, потпредседник савеза.

Основна зарада не сме да буде умањена

Рад од куће омогућен је Законом о раду. Члановима 42 и 50 рад од куће регулисан је као врста уговора о раду и као повремено обављање послова од куће, уз сагласност запосленог и послодавца. Због специфичности обављања послова ван просторија послодавца, прецизирана је садржина уговора о раду за обављање послова ван просторија послодавца, подсећају у Министарству за рад, додајући да, поред обавезних елемената прописаних законом, уговор о раду за обављање послова ван просторија послодавца садржи и: трајање радног времена према нормативима рада, начин надзора над радом и квалитетом обављања послова запосленог, средства за рад за обављање послова које је послодавац дужан да набави, инсталира и одржава, коришћење и употребу средстава за рад запосленог и накнаду трошкова за њихову употребу, накнаду других трошкова рада и начин њиховог утврђивања... Уз то, законом је прописано и да основна зарада запослених који раде ван просторија послодавца не може бити мања од основне зараде запослених који раде у просторијама послодавца на истим пословима.



"HOĆETE LI DA IMAMO HISTERIJU MEĐU RADNICIMA" Lagard: Nema popuštanja sa fiskalnim merama, u suprotnom ekonomijama se ne piše dobro

S. L.

Predsednica Evropske centralne banke (ECB) Kristin Lagard izjavila je da su politike koje su centralne banke i vlade širom sveta preduzele u vreme krize izazvane pandemijom korona virusa, sprečile "katastrofalnu depresiju".

Lagard je rekla da su preduzete mere "apsorbovale šok" koji je pandemija korona virusa izazvala u ekonomiji.

Potrebno je da mere podrške ostanu na snazi koliko god je potrebno da se izbegne urušavanje privrede i povećanje nejednakosti. Međutim, moramo prepoznati stalne promene koje se događaju i,

da bismo iz njih izvukli najviše što možemo, počnemo već sada da transformišemo ekonomiju", rekla je Lagard na jednom ekonomskom forumu, a prenosi B92. Ona je naglasila da mere fiskalne politike moraju da ostanu na snazi.

"U suprotnom, rizikujemo histeriju na tržištu rada, bespotrebni gubitak održivih biznisa i povećanje nejednakosti", upozorila je predsednica Evropske centralne banke.

Ona je istakla da ekonomski oporavak evrozone ostaje nesiguran zbog novih talasa infekcije Kovidom-19, koji mogu izazvati uvođenje strožih mera socijalnog distanciranja.

Kako je navela, sektori poput ugostiteljstva, prehrane i transporta mogli bi biti ugroženi, a u zoni evra, podvukla je, ti sektori su stvorili skoro jednu petinu radnih mesta od 2013. godine.

"Dakle, ne samo što moramo zaštititi postojeće poslove, već moramo stvoriti i nove, koji odražavaju nove obrasce tražnje nakon pandemije", poručila je Lagard.



Privrednici: Evropsku privredu čekaju mračni dani zbog novog skoka zaraze korona virusom

Evropska privreda tek što je uzimala dah od najveće recesije u savremenoj istoriji kada joj ponovo razbuktavanje korona virusa ovog meseca zadaje novi udarac, a očekivani period lečenja će se izgleda pretvoriti u zimu sa gubicima radnih mesta i bankrotstvima.

Piše: Beta

Barovi, restorani, aviokompanije i brojni drugi sektori pogođeni su novim restrikcijama dok političari očajnički pokušavaju da suzbiju povećanje zaraze od koje se brzometno pune bolnice.

U jeku pandemije proletoš privreda 19 zemalja evrozone pala je 11,8 odsto u kvartalu od aprila do juna u odnosu na prethodno tromesečje. Oko 1,5 miliona ljudi registrovalo se kao nezaposleno za vreme pandemije. Šteta je ograničena brзом odlukom vlada da potroše stotine milijardi evra da bi zadržali još 45 miliona ljudi zaposlenim i obezbedili da kompanije nastave da rade.

Iako nove restrikcije nisu tako drastične kao skoro potpuno zatvaranje javnog života uvedeno proletoš, one udaraju u privredu koja je već teško pogođena. Za mnoge Evropljanje to je neprijatno osećanje nečeg što je već viđeno.

„To je katastrofa“, rekao je Tomas Mecmaher, vlasnik restorana u nemačkom finansijskom centru Frankfurtu, govoreći o vladinoj odluci da uvede policijski čas od 11 sati.

On je rekao da su i pre novih restrikcija mnogi u njegovom sektoru jedva preživljavali. Policijski čas znači da ljudi koji dođu da jedu ne ostanu za dodatno pivo ili rakiju na čemu restorani najviše zarađuju.

Stručnjaci kažu da tok globalne ekonomije zavisi od zdravstvene krize, i da će se privreda oporaviti tek kada je pandemija pod kontrolom.

Zemlje kao Kina koje su do sada izbegle veliko ponovno razbuktavanje pandemije koje se beleži u Evropi ekonomski prolaze bolje. SAD nikad nisu stavile pod kontrolu svoj prvi talas infekcija i ekonomija je i dalje time pogođena.

Evropa je smanjila broj infekcija mnogo brže od SAD i uspeva da ograniči rast nezaposlenosti. Ali poređenje evropskog uspeha sa neuspehom administracije predsednika SAD Donalda Trampa da suzbije pandemiju brzo se revidira.

Kako skače broj slučajeva korona virusa u Evropi ekonomisti smanjuju svoje prognoze rasta i oporavka privrede.

Glavni ekonomista firme Alijanc Ludovik Subran kaže da postoji veliki rizik da će privrede Francuske, Španije i Holandije ponovo beležiti pad privredne aktivnosti u poslednjem tromesečju ove godine. Italija i Portugal su takođe pod rizikom, dok Nemačka gde se takođe beleži rast broja inficiranih nije u tako lošem stanju i njena privreda izgleda otpornija.

On je rekao da vide povećan rizik nove recesije posle kratkog oporavka u zemljama koje ponovo pribegavaju ciljanim i regionalnim merama izolacije.

Pandemija se pogoršava baš u trenutku kada su vlade pokušavale da smanjuju veliku finansijsku pomoć koju su davale domaćinstvima i vlasnicima firmi.

Podaci pokazuju da se relativno siromaštvo smanjuje, ali da pola miliona ljudi i dalje nema za osnovne potrebe

Dve trećine građana „jedva sastavlja kraj s krajem“

Stopa siromaštva konstantno pada, prošle godine u riziku od siromaštva bilo je 23,2 odsto građana Srbije, što je za 1,1 procenat manje nego godinu dana ranije.

Piše: Lj. Bukvić

Svako ko živi sa manje od 19.381 dinara mesečno ili u slučaju četvoročlane porodice sa manje od 40.700 dinara u riziku je da postane siromašan. Uprkos ovim podacima Republičkog zavoda za statistiku koji pokazuju da se siromaštvo smanjuje, dve trećine ispitanika ima subjektivni osećaj da teško ili sa velikim poteškoćama sastavlja „kraj s krajem“, a svega 10 odsto je onih koji lako žive sa prihodima koje imaju.

Dilema oko toga da li ovi statistički podaci odgovaraju stvarnom stanju stvari kod nas u Srbiji postoji i među stručnjacima, deo njih ovakvu statistiku podržava jer je to u skladu sa evropskom metodologijom gde se u izračunavanju siromaštva oslanjaju na podatke o prihodima, dok pojedini smatraju da pravo stanje, makar kada se radi o Srbiji, najbolje može da se dobije na osnovu podataka o potrošnji.

„Podaci RZS govore o relativnom siromaštvu, koje je specifično jer se izračunava na osnovu prihoda većeg dela populacije. U teoriji, svi bismo mogli da osiromašimo, a da se broj relativno siromašnih

smanji jer se smanjila i razlika prihoda populacije“, kaže za Danas direktor Centra za socijalnu politiku Žarko Šunderić.

On kaže da je statistika jednostavno takva, odnosno metodologija koju koristi RZS je ista ona koju koristi i Eurostat.

„SILC anketa koja se koristi u EU obuhvata uslove života, oslanja se na prihode, ali se onda postavlja pitanje kako se na primer tretira ono što ljudi u svojim domaćinstvima proizvedu za sopstvene potrebe. Toga uopšte nema. Za zemlju poput Srbije mnogo sigurnije bi se izračunalo siromaštvo da se gleda anketa o potrošnji“, napominje Šunderić.

To bi, kako kaže, dalo mnogo realniju sliku siromaštva.

„Na osnovu prihoda dobijamo podatke o relativnom siromaštvu, a ono koje je stvarno jeste apsolutno siromaštvo, to je onih sedam odsto građana Srbije, odnosno nekih pola miliona ljudi“, naglašava Šunderić i napominje da u sliku apsolutnog siromaštva ulazi potrošnja, siva ekonomija, ali i doznake iz inostranstva.

Da bismo napravili jasnu razliku, treba reći da apsolutno siromaštvo podrazumeva nemogućnost pojedinca da zadovolji osnovne potrebe i one koji imaju dohodak niži od granice siromaštva. S druge strane, relativno siromaštvo je nemogućnost da se ostvari životni standard koji je odgovarajući u odnosu na društvo u kome pojedinac živi.

Predsednik UGS Nezavisnost Zoran Stojiljković ističe da je veliki broj ljudi u Srbiji ispod granice apsolutnog siromaštva, da primaju ispod 12.000 dinara.

„Srbija je u zoni nestabilnog rasta, imamo četvrtinu tvrdo siromašnih, a dve trećine onih koji teško žive i ne mogu da sastave kraj s krajem. To nam govori da smo siromašno društvo i da mnogi koji žive sa manje od 40.000 i nešto preko toga ne mogu da pokriju osnovne potrebe i normalno žive“, kaže Stojiljković.

On napominje da je za pristojan život danas potrebno mnogo više od minimalca i prosečne plate.

Iz Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata upozoravaju da je danas na svetski dan borbe protiv siromaštva jaz između bogatih i siromašnih sve veći i to bez obzira na veličinu, industrijsku razvijenost ili ekonomsku snagu pojedine države ili kontinenta.

„Stopa rizika od siromaštva ili socijalne isključivosti iznosi u Srbiji je 31,7 odsto, što znači da je više od 2,2 miliona naših sugrađana siromašno. Najteže je kod porodica sa troje i više dece, u siromaštvu živi 51,9 odsto, a siromašno je i 41,6 odsto samohranih roditelja“, napominju u ASNS.

Kada se na sve ovo, kako kažu u ovom sindikatu, doda i 350.000 radnika čije porodice žive od minimalca, kao i dve trećine ili 1,6 miliona radnika koji primaju zaradu manju od prosečne, dobija se realna slika života u Srbiji.